

بررسی نقش همیاران پلیس بر کاهش تصادفات در میان خانواده ها

ابطحی، سید مهدی^۱، کبیری، شهاب^۲، مسعودی، سیدعلیرضا^۳

۱- دکترای عمران راه و ترابری، دانشگاه علم و صنعت ایران، رییس دانشگاه صنعتی اصفهان

۲- دکترای مهندسی عمران راه و ترابری، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، مربی و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد نجف آباد اصفهان

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری، گروه عمران مؤسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو، اصفهان، ایران

چکیده

با توجه به هدف و ماهیت این پژوهش، توصیفی و از نوع پیمایشی می باشد و ابزار پیمایش در این تحقیق پرسشنامه محقق ساخته می باشد. مطالعات نظری این تحقیق به صورت کتابخانه ای و از طریق مقالات، کتاب ها، مجلات و سایت های معتبر جمع آوری گشته است. برای جمع آوری اطلاعات مربوط به آزمون فرض ها از پرسشنامه استفاده شد. جامعه آماری این تحقیق شامل خانواده های دارای فرزند دانشجو در رده سنی ۱۸-۲۲ سال که در طرح همیار پلیس در اصفهان شرکت داشته اند می باشد. حجم نمونه بر اساس جدول کرجسی مورگان تعیین شده است و در انتخاب نمونه ها از روش تصادفی ساده استفاده شده است. علت استفاده از این روش به این خاطر بوده که واریانس درون گروهی در اینجا زیاد بوده و برای کاهش آن از روش تصادفی ساده استفاده شده است. به این ترتیب تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. نتایج نشان داد که طرح همیاران پلیس در خانواده ها، در پارامترهای مختلف رانندگی از قبیل سرعت و سبقت غیر مجاز و استفاده از تلفن همراه اثرگذاری معنی دار داشته است.

واژه های کلیدی: همیاران پلیس، فرهنگ ترافیک، کاهش تصادفات